

съ пръсната миризма на първите пролетни дълги и тръби, прави човека радостен и доволен...

По полето и в гората е още по-хубаво и весело... Малките агънца блънят и се радват на хубавото време и росната зелена тръвица... Птиците отново съживиха гората и полето съ своите мили и приятни пъесни...

А ето, че и прълетните птици — ластовиците, щъркелите и др. се завърнаха и заловиха на работа — да си направят гнездо и отгледат малките...

Радостни бяха Пенчо и Стоянка, защото имаха нов гост... Щъркелът, който мината година бе си направил гнездо на едно дърво във градината им, бе си пак дошъл, заедно съ своята другарка. Щом заобиколи гнездото си, старият познайник кацна на къщата над прозореца и започна да трака съ дългия си клюн... Дъщата го чуха и отърчаха на прозореца за да го видят. Тъй го поздравиха съ „добръ дошел“ и дълго време го гледаха и му се любуваха...

Пенчо и Стоянка много обичаха пролетния гост. Тъй често пакти излизаха на двора, да ги гледат как си поправят гнездото и какът весело хвъркат към полето, да си търсят храна.

Тъй съ нетърпение сега чакат да се излучат и малките щъркелчета, да се порадват и на тях.